

lenic. Dwór i ogród na grzbiecie jednego z pierwszych pasem Pogórza Beskidzkiego, stanowi zdala widoczną dominantę krajobrazową, rysującą się na tle nieba.

39
40
41
42
1560 Wawrzyniec Spytek Jordan nabywa Mogilany i wznosi tu pałac drewniany na ciosowym cokole. Zapewne twórcą zarówno budynku jak ogrodu był Bartolomeo Ridolfi współpracownik Falconetta, twórcy szergu willi i ogrodów (Ciołek G. Ogrody Polskie. Warszawa 1954. str. 37.)

1567 Mikołaj Rey kończy "Zwierciadło" słowami: "A to wszystko tych ksiąg pisanie dokonało się w świąteczny wtorek a poczęło w środopustną niedzielę w Mogilanach R.P. 1567" Nie jest zatem wykluczone, że opisy ogrodów podane w Wizerunku Własnym (rozdz. III Epikurus) wiążą się fragmentami z ogrodem mogiłańskim. (Rey M. Pisma prozą i wierszem. Kraków 1926. str. 205)

1761 W lustracji wzmianki o ogrodzie: "...kuchnia z dziedzińcem, ogrodem Włoskim i ogrodnikiem..." i dalej "...stodoła... naprzeciw ogrodu Włoskiego..." (RCC 194 str. 2615)

1845 Plan katastralny przedstawia ogród w formie prostokąta podzielonego na duże kwatery jedną "ulicą" biegnącą po linii w.-z. i dwoma równoległymi po linii pn-pód. Między tymi ostatnimi, od pód 6 mniejszych kwater. Całość obsadzona różnymi drzewami liściastymi, iglastymi i owocowymi. W pn-w narożu dwór z klombem od pód.

1924 Buczkowski (K. Z ogrodów stylowych w Polsce. Kraków 1924. str. 23) rekonstruuje ogród jako 4 kwatery z kolistym basenem w środku (zgodnie z zachowanymi fragmentami, a w sprzeczności z układem na planie katastralnym) prostokątnymi bosketami na rogach i dworem na osi ogrodu (w rzeczywistości nie ma na tym miejscu nawet śladów po fundamentach, które zgodnie z opisem z 1560 miały być ciosowe, natomiast pod obecnym dworem istnieje stara piwnica).

Stan obecny. Ogród położony na tarasie. Część pn krajobrazowa, pód geometryczna. Centrum tej drugiej części stanowi 4 kwatery (z krzewami pośrodku każdej) skupione przy kolistym placu z klombem, otoczone od w. i z. starymi strzyżonymi szpalerami grabowymi w formie tuneli (z wyciętymi wejściami po bokach i oknami ku pód), zaś od pn młodym szpalerem i ryzalitem dworu. Szpaler z. posiada w połowie długości prostopadłe ramię zwrócone ku z., dzielące tę część tarasu na dwa boskety. Za szpalerem w. mieści się opadająca ku pód łaka zamknięta od w. grupą drzew, od pn fasadą dworu. Całość otwarta ku południowi na szeroki widok ^{na} panoramę Beskidów ~~na~~.

Starodrzew: strzyżone szpalery o grabach mających obwoły w pierśnicy do 2,5 m.

Elementy architektoniczne. Dwór murowany (z końca XVIII w, przebudowany w XIX w) usytuowany na skraju ogrodu przy jego pn-w narożu w miejscu starszej budowli. Os jego równoległa do osi ogrodu. W ogrodzie porozrzucone fragmenty XVII w. kamieniarki: zwień-